

Kærlighedens poesi

For at kunne imødekomme regnvejret på det mest egnede tidspunkt på året, forbereder bonden sin mark med plov og harve, hvilket han har lært af erfaring fra både sig selv og forfædrene. Når regnen kommer og gennemvæder plovfuren, sår han sædekornene, så de kan spire og skyde op gennem jorden. Hvis han udsætter arbejdet eller standser op, hvordan vil han da opnå at kunne høste? eller, hvis afgrøden er parat til seglet, og han ikke høster, samler negene og stabler dem hjemme, hvordan kan hans lade da blive fyldt med den føde, som er nødvendig for ham?

Regnen er Guds gave; mennesket kan kun bede om den og formilde Gud ved retskaffenhed. At pløje, at så, at luge ukrudt og høste er den sadhana mennesket må påtage sig for at fortjene Nåden og få styrke til at takke Gud for Hans Gaver.

Uden Gud er livet som en skole uden en lærer; det er en ledning uden strøm, der passerer igennem; det er en krop uden sjæl. Gud er i os, omkring os og hinsides os; som luften der er umærkelig i fravær af brise, eller ting der bevæger sig;

Således kan også Gud kun erkendes ved Hans manifestation i menneske og dyr, planter og fugle, i ting og væsener, som eksisterer omkring os.

Ingen kender endnu mysteriet om den elektriske strøm, hvorfor den bevæger sig, som den gør, hvad den eksakte natur af dens oprindelse og flow er; men alligevel bliver den manipuleret til tusinde anvendelser og bliver manifesteret gennem tusinde redskaber og instrumenter. Gud er Virkeligheden, altid til stede i alle væsener.

Gud er tilstede overalt; men vi kan kun forstå den del af Ham, der manifesteres som en erkendelse. Det uoplyste menneske vil sværge på, at jorden ikke bevæger sig overhovedet; dette bliver fremhævet poetisk som et symbol på stabilitet. Men, jorden har to bevægelser, begge ubegribelig hurtige! Den roterer om sin egen akse i en hastighed, som overstiger 1600 km i timen; og endda, mens jorden således roterer, bevæger den sig rundt om solen i en forbløffende hastighed! Men, mærker vi det, mens det sker?

Gud er også en realitet, evig tilstede i os - og i alle væsener; men vi opfatter Ham ikke, som vi heller ikke opfatter jordens bevægelse. Vi er nødt til at drage en slutning om Gud gennem beviser og tegn - som værende vores forsyn, Hans Nåde, Hans Majestæt og Hans Herlighed, lige som vi drager den slutning om jordens, månens og stjernernes bevægelser ved at betragte himmelen, årstiderne og de nøjagtige placeringer af dag og nat.

Vi kan ikke beskrive Gud ved brug af vores ordforråd indlært på jorden. Vi er nødt til at opleve lyksaligheden ved at erkende Ham, som kernen af vores væren.

Mennesket er blevet skænket sansen og evnen til at undres og føle ærefrygt, den sans, som enten gør mennesket til en deltager (karma Yogi) – en undersøger af mysteriet (Jaana Yogi) eller en hengiven tilbeder (Bhakti Yogi).

Studiekreds den 12. juni 2019

Når mennesket undertrykker eller ignorerer eller ikke tager hensyn til denne sans for undren, bliver man involveret i den fysiske verden, fysiske behov og stræben af enhver art. Man begynder at værdsætte penge og forvilder sig væk fra det gode, det redelige retskafne og det smukke. Mennesket laver en byttehandel med et bæger af lyksalighed for en mundfuld støv.

Poeter bliver først nødt til at opdage Gud.

Da vi i dag har meget få poeter, der læser deres digte for os, er Jeg fristet til at fortælle dem noget om deres kunst. Nutidens digtere er længst fremme blandt de, der betragter Gud som død, som et dekorativt værk, hvis ikke en hindring eller et irritationsmoment! De søger at tilfredsstille deres fans med et sødt indpakket moderne ordsprog og iøjnefaldende fraser. De drager aldrig omsorg for livets højere værdier, eller de varige idealer for ens levevis. Deres digtekunst handler om ydre formål, sanselige følelser og banal flitterstads. Det er alt sammen særdeles hult og tomt.

Ægte poesi udspringer indefra som et guddommeligt kald til at udtrykke sig selv på et sublimt, enestående sprog. Det skænker varig glæde til poeten såvel som til læseren. Det sænker ikke ens bedømmelse af verden og dens skaber. Det er nødvendigt, at læsere oftere lade sig drage mod at læse digtet igen og igen, og for hver gang fordybe sig i digtet og fundere over dets linjer. På den måde vil nye facetter af mening være tilgængelige for sindet. Kun da vil digtet kunne blive for alle mennesker til alle tider.

Digtere er nødt til først at finde Gud og derefter udbrede deres henrykkelse blandt dem, der tørster efter den lyksalighed. Og hvem rummer ikke den tørst dybt i deres indre? Alle er i eksil, sukkende i længsel efter sit hjem i Gud.

Pilgrimsfærden mod Gud kan gøres gnidningsløs, hurtig og sikker ved hjælp af digteres vilje til ikke at give op.

En blind eller en lam person kan ikke krydse en flod ved vadestedet helt alene. Den lamme kan ride på skulderen af den blinde og lede ham sikkert over; for han har øjet og den anden har målbevidstheden og styrken. Digteren har øjet fuld af erfaring; han kender vejen; han kan undgå faldgruber og hjælpe andre med at gøre ligeledes. Han kan opmuntre, indgyde mod, støtte og begejstre.

På samme måde kan en person ikke selv opnå spirituel visdom helt alene, eller finde vejen til at realisere sjælen i sit indre; digteren er vejleder for sådanne alvorligt spirituelt søgende mennesker. Han må være klar over denne vigtige rolle, som også de vise i gamle dage var bevidst om; han må opøve sig selv til denne høje status.

Når Jeg taler til jer, standser Jeg ikke op for at undersøge, om Jeg følger jeres regler og grammatik. Ordene vælder frem fra hjertet, fuld af guddommelig kærlighed. Hjertet giver alle ord en sødme og blidhed. Søde ord og behagelig opførsel leder til venlige handlinger og gode reaktioner.

Studiekreds den 12. juni 2019

Der er ikke nogen kraft, der er større end kærlighed.

Fyld hjertet med kærlighed; da vil ordene, der kommer ud fra hjertet, være fuld af vitalitet, kraft og styrke. Der er ikke nogen energi, der er mere effektiv end kærlighed. Kærlighedens grammatik får ordene til at trænge ind i hjertet på tilhørerne og bevæge dem til accept, værdsættelse og handling.

Et barns pludren har ingen grammatik, men det opnår moderens kærlighed.

Ramakrishna Paramahansa kendte ikke ordet "pension"; han sagde "pence" engang i stedet for "pension". Swami Vivekananda afbrød med det rigtige ord, men Ramakrishna sagde derefter, at verden ikke var vigtig, det var nok, hvis det, der skulle kommunikeres, var blevet forstået. Den idé eller det begreb, som det var intentionen at formidle, er det vigtigste; et overbroderet sprog er kun af overfladisk interesse.

Jeg ønsker, at I tilegner jer selve den bagved liggende tanke; Jeg ønsker, at poeterne indprenter sig denne rene kommunikation, ikke et prangende sprog. Hvis I forstår den måde, hvorpå Jeg formidler, da kan I blive oprigtige hengivne, og gøre fremskridt på vejen mod selvrealisation.

Nu findes der millioner af hengivne! De forøges daglig i antal. Og, I må have lagt mærke til, at Sai Baba også er blevet et større antal! Dette fordi folk påstår at være del af Mig, påstår at Jeg har velsignet dem i højere grad end andre og givet dem bemyndigelse til at vandre rundt blandt hengivne og opnå betydningsfuldhed ved bl.a. at indsamle til fonde eller donationer! Ægte hengivne vil aldrig annoncere sådanne absurde påstande eller lytte til andres udtalelser af samme art.

En sand hengiven vil være urokkelig i sin tro, uberørt af hvilke som helst op- og nedture verden end giver. Han beder til Herren – ikke om materielle ting eller opfyldelse af verdslige ønsker, men om den glæde, der er overjordisk.

Pandavaerne var sådanne hengivne og derfor erklærede Krishna, at Han dvæler i hjertet hos disse fem brødre, såvel som i deres dronnings hjerte.

De er fem eksempler for menneskeheden i denne kalitidsalder (jernalder).

Jeg tilskynder alle til at udvikle kærlighed, for Jeg er kærlighed, og når I manifesterer kærlighed, udtrykker I kun Mig - dit hjertes iboende.

Hyderabad, 1-4-1974
Kilde: SSS nr. 12, (kapitel 33)

Individuel spirituel praksis er den negative pol, og tjeneste er den positive pol. Forening af begge poler kan alene give et godt resultat. Sindet bærer det guddommelige princip (kærlighedens lys) og videregiver det til alle, der kontakter det.

Sathya Sai